

"De volgen de twee weken kon ik bij komen van mijn striemen"

De volgen de twee weken kon ik bij komen van mijn striemen, schrammen en blauwe plekken, want het was er hard aan toe gegaan tijdens de SM sessies. Mijn tepels waren zo hard aan gepakt dat ze weken lang opgezwollen bleven, mijn ballen zagen bijna blauwzwart, dat leken net kogel-lagers, zo zwaar en hard. Het kon gewoonweg niet gezond wezen, die tegennatuurlijke praktijken, maar ik ging er toch mee door.

Ik zag verder voortdurend bont en blauw van mijn knieholtes tot aan mijn hals. De sieraden van het sadomasochisme werden op mijn huid zo getekend. Ik was er nog trots op ook en fotografeerde mijzelf geregeld.

Nou heb ik daar echt helemaal geen probleem mee, omdat ik heel goed kan incasseren, maar mijn vriendin begon te protesteren, die was van zeer goede huize en nogal preuts, die vond alles een afwijking wat niet tot het ijzeren recht op en neer repertoire behoorde, dus dat werd stront in de tent wie er mee doet.

Ik kon dat niet geheim houden voor haar en eigenlijk wilde ik dat ook niet. Ze maakte het gelijk uit toen ze me onder de douche zag staan met mijn getekende huid.

Dezelfde avond dat ik met haar brak zocht ik die grote dealer weer op voor wat aangenaam divertissement, omdat ik toch weinig omhanden had.

Een paar weken na de eerste afspraak gingen we weer verder met onze sadomasochistische spelletjes.

We belandden weer in bed, maar nu deden we niks bijzonders behalve een beetje vozen als voorspel een anale penetratie en vertelde hij mij onderdehand tussen het pompen en peunen krijsen en steunen door pecies wie voor hem werkten en hoe alles in zijn werk ging. Tussen het liefdewerk oud papier in bed kreeg ik dus heel wat zakelijke details te horen, afgewisseld met lustkreten en smerige taal waar we allebei kampioen in waren.

Hij had een mannetje of twaalf in vaste dienst, die hij de apostelen noemde. De waterdragers. Als er iets mis ging bij een transport draaiden zij er voor op.

Zelf was hij niet bepaald een combinatie van de Here Jezus met zijn twaalf apostelen, want hij heeft van alles uitgevreten, als hij gepakt was dan hadden ze hem gelijk drie honderd jaar tuchthuisstraf gegeven.

Het ging allemaal heel zakelijk en op vertrouwen.

Zijn compagnons investeerden een tonnetje of wat in een lading en die gingen ze dan met zijn allen per schip ophalen.

Het was een groot avontuur en je zag nog eens iets van de wereld.

Ze hadden contacten met El Fatah, dat waren niet bepaald mietjes, geiten- of kippenneukers, maar snel aangebrande rauwdauwen met mussels als kabeltouwen, die als afgetrainde vechtmachines niet voor een afrekening meer of minder terug schrokken als het fout zat.

Die El Fatah gasten verbouwden hasj in de bergen in volkomen ontoegankelijke gebieden die beschermd werden door zwaar bewapende militie, daar kwam niemand doorheen zonder toestemming van de Big Boss en die kregen in ruil voor de stuff wapens en geld om tegen de Joden te vechten.

Zo financierden wij in wezen hun guerilla.

Je kunt ook zeggen dat wij indirect verantwoordelijk waren voor de dood van heel wat mensen in Israël,

maar daar zaten we echt niet mee, want die Joden waren geen haar beter zeiden die Fathalisten, dat ging van oudsher al van oog om oog, tand om tand, lees maar in het Dikke Boek waar de EO zo mee dweept.

Die rancune mentaliteit, daar kon ik wel inkomen, want in het drugsmilieu redeneerden we ook zo.

© juni 2015, fredvanderwal, BasicPublishing.nl